

LUDMILA VOMLELOVÁ

Ludmila Vomlelová, rozená Horská, se narodila roku 1936 v Polné. Byla prvním dítětem svých rodičů, kteří potom na svět přivedly dalších šest dětí. Tři dívky a tři chlapce. Své dětství prožívala v centru Polné. Ludmila měla spoustu přátel, se kterými trávila čas venku různými hrami.

Část dětství prožila během druhé světové války, která trvala do jejích devíti let. Když se schylovalo k jejímu konci, doba začala být těžší. Ludmila byla svědkem, když do Polné přijel ruský tank a bojoval proti tomu německému. Všichni tou dobou žili ve strachu a nejistotě, co se stane další den. Spali ve sklepě, aby byli alespoň trochu v bezpečí. Tatínek, soukromý truhlář, se staral o bezpečnost a případná rizika, zatímco maminka s tetou obstarávaly děti. V této době také Ludmila objevovala kreslení, začala se zajímat o skauting a dostala svůj první fotoaparát, se kterým si zamilovala pracovat.

Po válce se chvílemi zdálo, že by se jejich život mohl obrátit k lepšímu. Tento výhled ovšem zmizel ve chvíli, kdy přišel komunistický režim. Děti musely chodit do Pionýra, to ovšem Ludmila nedělala. Chodila se svojí učitelkou jen do pěveckého kroužku a ve škole byla nucena zpaměti odříkat všechny země Sovětského svazu a taky se naučit komunistické básně a písně.

Když dokončila základní školu, chtěla jít na grafickou střední školu do Jihlavy. To jí však bylo hrubě zamítnuto komunisty, protože jakožto dítě “vykořisťovatele” nemohla v žádném podobném studiu nijak pokračovat. A tak Ludmila zůstala doma a pomáhala matce s domácností a s péčí o sourozence. Po roce, který strávila doma, nastoupila jako brigádnice do obchodu s potravinami. Následně se dostala do firmy na pozici tvorby grafických plánů.

Později se provdala za Otakara Vomlela a brzy se jim narodily děti. I přes všechny povinnosti, které Ludmile přibýly, si vždy našla čas na fotografování, bez kterého by pro ni život neměl takový smysl. Pomocí fotoaparátu dokumelovala dění v celé Polné. Na věžích zdejších kostelů byla mnohokrát. Za její přínos jí pak město Polná udělilo čestné vyznamenání.

Konec komunismu paní Vomlelové otevřel dveře k novým možnostem. Skaut se dal opět pořádně do pohybu a ona se v něm mohla konečně naplno angažovat. Děti jí rostly a v manželství byla šťastná.

Dnes žije Ludmila Vomlelová spokojeně ve svém domku v Polné a ráda vzpomíná na vše, co jí bylo dáno prožít.